

KOMUNIKAT KOMISJI**Zatwierdzenie treści projektu rozporządzenia Komisji w sprawie pomocy *de minimis* przyznawanej na świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/C 8/04)

W dniu 20 grudnia 2011 r. Komisja zatwierdziła treść projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 107 i 108 TFUE do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Projekt rozporządzenia Komisji stanowi załącznik do niniejszego komunikatu. Konsultacje publiczne w sprawie projektu rozporządzenia Komisji potrwały przez miesiąc od daty publikacji niniejszego komunikatu.

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT – ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR .../...

z dnia 20 grudnia 2011 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu.
- (2) Na podstawie wspomnianego rozporządzenia Komisja przyjęła w szczególności rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis*⁽³⁾, które określa ogólny pułap *de minimis* w wysokości 200 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat podatkowych.
- (3) Z doświadczeń Komisji w stosowaniu zasad pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw wykonujących usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 ust. 2 Traktatu wynika, że pułap, poniżej którego korzyści przypadające w udziale takim przedsiębiorstwom można uznać za niemające wpływu na handel między państwami członkowskimi ani za zakłócające lub grożące zakłóceniem konkurencji, może różnić się w niektórych przypadkach od ogólnego pułapu *de minimis* określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1998/2006. Przynajmniej niektóre z tych korzyści mogą bowiem w istocie stanowić rekompensatę za dodatkowe koszty związane z wykonywaniem usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Co

więcej, wiele działań kwalifikujących się jako wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, ma ograniczony zasięg lokalny. Celowe jest zatem, by obok rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 wprowadzić rozporządzenie zawierające szczególnie zasady *de minimis* dla przedsiębiorstw wykonujących usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym.

- (4) Z doświadczeń Komisji wynika, że pomoc przyznawana przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, nie wpływa na handel między państwami członkowskimi ani nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji, jeżeli łączna kwota pomocy przyznanej na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, otrzymana przez przedsiębiorstwo będące beneficjentem, nie przekracza 500 000 EUR w dowolnym okresie trzech lat podatkowych.

- (5) Ze względu na zasady, które stosuje się w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, produktów rybołówstwa i akwakultury, a także biorąc pod uwagę, że w sektorach tych kwoty pomocy mniejsze od określonych w niniejszym rozporządzeniu mogłyby spełniać kryteria art. 107 ust. 1 Traktatu, niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do tych sektorów. Pozostaje to bez uszczerbku dla środków przyznanych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze rybołówstwa, wykonującym usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym niezwiązaną z produktami rybołówstwa, taką jak np. zbieranie śmieci na morzu. Biorąc pod uwagę niewielki rozmiar, jakim przeciętnie charakteryzują się przedsiębiorstwa działające w sektorze drogowego transportu towarowego i osobowego, a także nadwyżkę mocy przewozowych w tym sektorze i cele polityki transportowej w zakresie natężenia ruchu i transportu towarowego, z zakresu rozporządzenia należy wykluczyć pomoc na nabywanie pojazdów przeznaczonych do drogowego transportu towarowego przez przedsiębiorstwa wykonujące działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego. Nie zmienia to przychylnego podejścia Komisji do pomocy państwa na cele związane z czystszyimi i bardziej przyjaznymi środowisku pojazdami, które to podejście znalazło wyraz w unijnych aktach prawnych innych niż niniejsze rozporządzenie. W kontekście decyzji Rady 2010/787/UE z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla⁽⁴⁾ niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do sektora węglowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 24.

- (6) Biorąc pod uwagę podobieństwa między przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych oraz produktów innych niż rolne, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Za przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu nie można w tym względzie uznać czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, takich jak zbiór, koszenie czy młócka zbóż czy pakowanie jaj, ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem.
- (7) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że z dniem przyjęcia przez Unię aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której kwota ustalana jest na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych na rynek. Nie powinno też stosować się do wsparcia *de minimis*, które wiąże się z obowiązkiem dzielenia się środkami pomocy z producentami surowców.
- (8) Niniejszego rozporządzenia nie powinno stosować się do pomocy eksportowej *de minimis* ani pomocy *de minimis* faworyzującej produkty krajowe względem produktów przywożonych.
- (9) Niniejszego rozporządzenia nie powinno stosować się do przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁾.
- (10) Nie powinno być możliwe dzielenie środków pomocy państwa, których wartość wykracza poza pułap *de minimis*, na kilka mniejszych części w celu sprowadzenia tych części do poziomu mieszczącego się w zakresie niniejszego rozporządzenia.
- (11) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy objętej zakresem art. 107 ust. 1 Traktatu za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym.
- (12) Aby uniknąć przypadków obchodzenia maksymalnej intensywności pomocy określonej w różnych instrumentach unijnych, pomocy *de minimis* nie powinno łączyć się z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych w przypadku, gdyby taka kumulacja miała skutkować przekroczeniem poziomu intensywności pomocy, określonego w zależności od specyficznych uwarunkowań każdego przypadku rozporządzeniem o wyłączeniach grupowych lub decyzją przyjętą przez Komisję.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stanowić ograniczenia dla stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 do przedsiębiorstw wykonujących usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym.
- W odniesieniu do pomocy przyznanej z tytułu wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym państwa członkowskie powinny mieć możliwość oparcia się na niniejszym rozporządzeniu lub na rozporządzeniu (WE) nr 1998/2006.
- (14) Trybunał Sprawiedliwości w swoim wyroku w sprawie *Altmark*⁽²⁾ określił kryteria umożliwiające stwierdzenie, kiedy rekompensata z tytułu wykonywania usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym nie stanowi pomocy państwa. W każdym razie jednak pomocy *de minimis* przyznanej na mocy niniejszego rozporządzenia nie wolno łączyć z żadną rekompensatą w odniesieniu do tej samej usługi, bez względu na to, czy zgodnie z wyrokiem w sprawie *Altmark* rekompensata ta stanowi pomoc państwa czy nie. W związku z tym środki pomocy wchodzą w zakres niniejszego rozporządzenia, wyłącznie jeżeli cała kwota rekompensaty, bez względu na to, czy stanowi ona pomoc państwa czy nie, nie przekracza progu określonego w niniejszym rozporządzeniu.
- (15) Ze względu na przejrzystość oraz prawidłowe stosowanie niniejszego rozporządzenia należy w nim jasno określić próg także dla przypadków, w których pomoc państwa ma inną formę niż dotacja, taką jak np. pożyczka czy wnieście kapitału. Mając na uwadze jednolitość, przejrzystość i łatwość stosowania reguł pomocy państwa, należy zapewnić możliwość stosowania tego progu niezależnie od szczególnych cech środka i bez konieczności dokonywania jakiegokolwiek obliczenia. W związku z tym przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia powinien stosować się do pomocy przyznanej w innej formie niż dotacja, wyłącznie jeżeli kwota wypłacona przedsiębiorstwu nie przekracza 500 000 EUR. W przypadku gdy pomoc ma formę gwarancji, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki bazowej nie przekracza 500 000 EUR.
- (16) Komisja ma obowiązek czuwać nad przestrzeganiem zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności nad tym, aby zasady te były respektowane przy przyznawaniu pomocy *de minimis*. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej państwa członkowskie powinny ułatwiać wypełnianie tego zadania poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że łączna kwota pomocy przyznawanej zgodnie z zasadą *de minimis* temu samemu przedsiębiorstwu z tytułu wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie przekroczy łącznego dopuszczalnego pułapu. W tym celu oraz w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi łączenia tego rodzaju pomocy z pomocą na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1998/2006, przyznając pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny informować zainteresowane przedsiębiorstwo o kwocie pomocy oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis*, poprzez odesłanie do niniejszego rozporządzenia. Ponadto przed przyznaniem takiej pomocy zainteresowane państwo członkowskie powinno uzyskać od tego przedsiębiorstwa oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* objętej niniejszym

(1) Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

(2) Sprawa C-280/00 *Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, przy udziale *Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht* [2003] Rec. I-7747.

rozporządzeniem lub rozporządzeniem (WE) nr 1998/2006, otrzymanej w danym roku podatkowym oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych. Ewentualnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia przestrzegania pułapu, stosując rejestr centralny.

- (17) Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla wymogów prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych lub dodatkowych wymogów wynikających z Traktatu lub sektorowych przepisów unijnych.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 ust. 2 Traktatu.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do:
 - a) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorach rybołówstwa i akwakultury, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾;
 - b) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w dziedzinie produkcji podstawowej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu;
 - c) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w dziedzinie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu w następujących przypadkach:
 - (i) kiedy kwota pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą;
 - (ii) kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców;
 - d) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
 - e) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
 - f) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze węglowym zgodnie z definicją zawartą w decyzji 2010/787/UE;
 - g) pomocy na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego;

h) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji.

3. Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia:

- a) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa;
- b) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza czynności wykonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem wykonywanych w gospodarstwach czynności niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
- c) „wprowadzanie do obrotu produktów rolnych” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży. Sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu produktów rolnych, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu.

Artykuł 2

Pomoc *de minimis*

1. Pomoc przyznana przedsiębiorstwom w związku z wykonywaniem usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego jest zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, o ile spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Niniejsze rozporządzenie można stosować wobec środków pomocy tylko wówczas, gdy łączna kwota pomocy przyznanej przedsiębiorstwu wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie przekracza 500 000 EUR w dowolnym okresie trzech lat podatkowych.
3. W przypadku gdy pomoc ma inną formę niż dotacja, taką jak pożyczka czy wniesienie kapitału, przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia może mieć do niej zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy kwota wypłacona przedsiębiorstwu nie przekracza pułapu określonego w ust. 2. W przypadku gdy pomoc ma formę gwarancji, gwarantowana część pożyczki bazowej nie może przekraczać tego pułapu.
4. W przypadku gdy łączna kwota pomocy przyznanej przedsiębiorstwu wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym przekracza pułap określony w ust. 2, do takiej pomocy nie stosuje się przepisów niniejszego rozporządzenia, nawet w odniesieniu do części, która nie przekracza tego pułapu. W takim wypadku nie można zastosować przywileju wynikającego z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do takiego środka pomocy.
5. Pomocy *de minimis* nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych w przypadku, gdyby taka kumulacja miała skutkować przekroczeniem poziomu intensywności pomocy, określonego pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku rozporządzeniem o wyłączeniach grupowych lub decyzją przyjętą przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

6. Pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia można łączyć z pomocą *de minimis* na mocy rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 do pułapu określonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Pomocy *de minimis* na mocy niniejszego rozporządzenia nie można jednak łączyć z żadną rekompensatą w odniesieniu do tych samych usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, bez względu na to, czy stanowi ona pomoc państwa, czy nie.

Artykuł 3

Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie ma zamiar przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia, powiadamia pisemnie to przedsiębiorstwo o kwocie przyszłej pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto, usłudze świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym, w odniesieniu do której pomoc jest przyznawana, oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia przyznaje się różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku poprzez poinformowanie tych przedsiębiorstw o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku stała kwota służy do ustalenia, czy nie przekroczono pułapu określonego w art. 2 ust. 2. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie musi także uzyskać od przedsiębiorstwa wykonującego usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwu wykonującemu usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.

Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia dopiero po utwierdzeniu się, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwu wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym na podstawie niniejszego rozporządzenia do poziomu przekraczającego próg określony w art. 2 ust. 2 oraz że reguły dotyczące łączenia pomocy zwarte w art. 2 ust. 6 są przestrzegane.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne infor-

macje o wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym przez dowolne władze w tym państwie członkowskim, wymóg określony w ust. 1 nie ma zastosowania do tego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Dane takie zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że spełnione są warunki niniejszego rozporządzenia. Dane dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowywane są przez 10 lat podatkowych od daty przyznania pomocy. Dane dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowywane są przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekazuje Komisji w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu dłuższego okresu, który zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, jakie uzna ona za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, a w szczególności czy nie zostały przekroczone łączne kwoty pomocy *de minimis* na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 otrzymanej przez każde z przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Przepisy przejściowe

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej z tytułu wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym przed jego wejściem w życie, jeżeli pomoc ta spełnia warunki określone w art. 1 i 2. Wszelka pomoc na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, niespełniająca tych warunków podlega ocenie Komisji zgodnie z odpowiednimi decyzjami, ramami, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

Wraz z upływem okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelką pomoc *de minimis*, która spełnia określone w nim warunki, można w sposób prawomocny wdrażać przez kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 5

Wejście w życie i okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

Komisja zamierza dokonać przeglądu niniejszego rozporządzenia pięć lat po jego wejściu w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący